

In v mislih deli . . .

Božično drevesce žari,
na njem so vse sladke stvari.
In Dušan jih gleda, in gleda:
vse rad bi imel — i seveda!

In v mislih deli:
Košarice tri
sladkorčkov nabral bi z drevesa,
napolnil pač eno za očko bi,
za mamó vse drugó z drevesa . . .

Da prstek na čelo: in kaj zaté? . . .
Od mame, od očke sladkorčkov dovolj
dobil bi gotovo, seveda!
Še lahko sladkorčkov bi mnogo poslal
na Rusko, kjer glad je, groza in beda.

Andrej Rapč.

Materi.

Ob posteljici si stala nekda j,
vsa polna čarobne miline,
in jaz sem skrivala glavico
v zrahljane mehke blazine.

Iz kotov je prihajal mrak,
še tebe je hotel odeti,
a ti si mi pela o zvezdici,
ki zame na nebu se sveti:

„Glej, krasna zares je in jasna tako,
kot prišla bi pravkar iz raja;
prinese na žarkih ti sreče nekoč,
zaspančkaj le, aja-tu-taja!“

Zdaj zvezdice ni, prav nikoder je ni,
a vendar sem vanjo verjela;
ah, strah me je, majčica, sredi noči —
zakaj pa tako si mi pela?

Marija Grošljeva.

